

drzewnej oraz ze sprzedaży nieruchomości państwowych, pozostających pod zarządem przedsiębiorstwa, mogą być w całości lub części przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu przeznaczone na fundusz inwestycyjny.

Fundusz inwestycyjny jest przeznaczony na wykonywanie inwestycji, na kupno nieruchomości oraz na odbudowę i odnowienie zniszczonego lub uszkodzonego przez klęski elementarne majątku ruchomego i nieruchomego, administrowanego przez przedsiębiorstwo, oraz na inne wydatki nadzwyczajne.

Dysponowanie funduszem inwestycyjnym należy do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 23.

Prócz funduszy, wymienionych w art. 19, mogą być utworzone zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanem po porozumieniu się z Ministrem Skarbu, inne jeszcze fundusze.

§ 24.

Dla pracowników, którzy przyczynili się do podniesienia dochodowości przedsiębiorstwa, mogą być wyznaczane gratyfikacje i premje w wysokości każdorazowo ustanawianej przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 25.

Księgi przedsiębiorstwa powinny dawać jasny obraz całokształtu działalności gospodarczej przedsiębiorstwa oraz stanu majątku, administrowanego przez przedsiębiorstwo, wszelkich jego zobowiązań i wiarygodności.

§ 26.

Z końcem każdego okresu obrachunkowego Dyrekcja Generalna sporządza ogólny inwentarz, zamknięcie rachunkowe oraz sprawozdanie z działalności przedsiębiorstwa, które przedstawia Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych przed upływem 6-u miesięcy po zamknięciu roku obrachunkowego.

Nadto Dyrekcja Generalna ma obowiązek przedstawiania Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych miesięcznych zamknięć kasowych w ciągu 4-ch tygodni po upływie miesiąca sprawozdawczego.

§ 27.

- Roczne zamknięcie rachunkowe winno zawierać:
- a) szczegółowe zestawienie dochodów i rozchodów;
 - b) bilans;
 - c) rachunek zysków i strat;
 - d) zestawienie obrotu sum pieniężnych w gotówce i papierach wartościowych;
 - e) wykaz wyprodukowanej i zbytej masy drzewnej;
 - f) wykaz wykonanych zalesień;
 - g) wykazy zmian w posiadłości gruntowej i budowlanej.

Szczegółowe przepisy co do norm, dotyczących oszacowania i umarzania wartości bilansowych i sporządzenia zamknięcia rachunkowego, wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

IV. Personel przedsiębiorstwa.

§ 28.

Pracownicy przedsiębiorstwa powoływani są do pełnienia swych funkcji na podstawie umów o charakterze prywatno-prawnym.

Umowy z Generalnym Dyrektorem i jego zastępcą zawiera Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, z pozostałymi zaś pracownikami przedsiębiorstwa — Generalny Dyrektor lub osoby przezeń upoważnione z tem, że umowy z dyrektorami okręgowymi lub ich zastępcami wymagają zatwierdzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 29.

Ogólne warunki, na jakich winny być zawierane umowy z pracownikami przedsiębiorstwa oraz zasadnicze normy wynagrodzenia w gotówce i świadczeń w naturaljach określi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 30.

Stosunek służbowy dotychczasowych urzędników oraz niższych funkcjonariuszów zarządu lasów państwowych ulegnie rozwiązaniu z zastosowaniem odpowiednich przepisów ustawy o państwowej służbie cywilnej i ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Stosunek służbowy pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Lasy Państwowe” ustali rozporządzenie Rady Ministrów z uwzględnieniem zasady, iż pracownicy przedsiębiorstwa winni mieć zapewnione zaopatrzenie emerytalne przy stworzeniu kasy emerytalnej, o ile możliwości, wspólnej z innymi przedsiębiorstwami państwowymi.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

571.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

o zastosowaniu złotego do obliczania składek (premi), jakoteż świadczeń pieniężnych (rent) i o przerachowaniu na złote dawnych zobowiązań rentowych w ubezpieczeniu urzędników prywatnych w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy p. 10 art. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i re-

formie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządza co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 16 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dnia 20 grudnia 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 989) klasy zarobkowe ustala się w złotych, jak następuje:

Klasa A	do 1200 zł. rocznie		
" B	ponad 1200	" 1500	" "
" C	" 1500	" 1800	" "
" D	" 1800	" 2200	" "
" E	" 2200	" 2700	" "
" F	" 2700	" 3200	" "
" G	" 3200	" 3800	" "
" H	" 3800	" 4900	" "
" I	" 4900	" 6100	" i wyżej.

§ 2. Miesięczne składki, przewidziane w § 172 wymienionej w paragrafie poprzednim ustawy, ustala się w złotych, jak następuje:

W klasie A	— 8 złotych miesięcznie
" " B	— 9 " "
" " C	— 11 " "
" " D	— 13 " "
" " E	— 18 " "
" " F	— 23 " "
" " G	— 28 " "
" " H	— 34 " "
" " I	— 45 " "

Wymieniona w powyżej cytowanym paragrafie opłata za uznanie nabytych praw wynosi 5 zł. rocznie.

§ 3. Przewidziane w § 59 ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 989), względnie art. 6 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) zaokrąglenia świadczeń ustala się na 10 groszy z pominięciem sum 5 groszy i niżej.

§ 4. Celem ustalenia świadczeń przyszłych, jakoteż przeliczenia bieżących rent płynnych przeliczone zostają składki ubezpieczeniowe, jak następuje:

za czas	do 31.XII.1914 r.	1 mk. = 1,20 zł.
" " od 1.I.1915 r.	" 31.XII.1918 r.	1 " = 1,00 "
" " " 1.I.1919 r.	" 31.XII.1920 r.	1 " = 0,80 "
" " " 1.I.1921 r.	" 31.III.1923 r.	1 " = 0,40 "

Za podstawę wymiaru świadczeń w czasie od 1. IV. 1923 r. do 1. III. 1923 r. przyjmuje się ostatnią składkę, opłaconą przed 1. IV. 1923 r. z zastosowaniem powyższego przeliczenia, względnie o ile ubezpieczenie rozpoczyna się po 31. III. 1923 r., to odnośnie do okresu od 1. IV. 1923 r. do 29. II. 1924 r. podstawę wymiaru świadczeń stanowi 60% przeciętnej składki ubezpieczeniowej, opłacanej zgodnie z § 2 niniejszego rozporządzenia i po dniu jego wejścia w życie do

- 1) końca 1925 r. względnie do
- 2) wcześniejszego zaistnienia prawa do renty lub do
- 3) ostatniego zgaśnięcia obowiązku ubezpieczenia przed 31. XII. 1925 r.

W wypadku, gdy 60% powyższej przeciętnej składki przekracza kwotę 18 zł., ta ostatnia stanowi podstawę wymiaru świadczeń, należnych za okres od 1. IV. 1923 r. do 1. III. 1924 r.

Gdy ubezpieczenie, rozpoczęte po 31. III. 1923 r. zgasło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i nie zostało wznowione przed 31. XII. 1925 r. podstawę wymiaru świadczeń za wyżej wymieniony okres stanowi składka 8 zł.

W wypadkach, gdy dobrowolnie kontynuującemu ubezpieczenie przysługuje prawo podwyższenia ubezpieczonego zarobku, podwyższenie może być uskutecznione najwyżej do klasy E; kontynuowanie ubezpieczenia zgasłego przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dopuszczalne jest z opłatą składki, przypadającej w klasie A, t. j. 8 zł. miesięcznie, o ile z zastosowania § 18 ustawy z dn. 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych nie wynika składka wyższa.

§ 5. Dotychczasowe dodatki drożyzniane, przyznawane rozporządzeniami, wydawanymi na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 22 grudnia 1922 r. znosi się.

Osobom, pobierającym renty na podstawie ustawy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, zapewnia się minimalny rozmiar świadczeń, odpowiadający świadczeniom należnym w klasie A po 10-u latach ubezpieczenia, w myśl niniejszego rozporządzenia.

W wypadkach, w których renty płynne po przeliczeniu w myśl niniejszego rozporządzenia, wynoszą będą mniej złotych, niż wynosiły przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia łącznie z dodatkiem drożyznianym, może zakład ubezpieczeniowy—zależnie od stanu zdrowia, wieku, położenia gospodarczego, względnie ewentualnych innych, uwzględnienia godnych, okoliczności—przyznać do wysokości różnicy między świadczeniem pobieranym a należnym w myśl niniejszego rozporządzenia odwołałny do-datek wyrównawczy.

§ 6. Zasady przeliczenia, zawarte w § 4, mają zastosowanie do obliczania rezerw premjowych i opłat w myśl § 50 ustawy, cytowanej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Zwroty premij (§§ 60 i 62 ustawy) oblicza się w wysokości połowy kwoty, przypadającej wedle skali, ustalonej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. № 42, poz. 441).

§ 7. Upoważnia się Radę Ministrów do ustalenia dodatkowej opłaty do premji bieżącej na pokrycie ewentualnych niedoborów w rezerwach premjowych, spowodowanych przeliczeniem wedle zasad, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, o ile bilans asekuracyjno-techniczny, sporządzony na dzień 31. XII. 1925 r. wykaże rzeczywiste niedobory w rezerwach.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym miesiąca następującego po jego ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
A. Simon

572.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

o zastosowaniu złotego do obliczania składek (premji) jakoteż świadczeń pieniężnych (rent) i o przerachowaniu na złote dawnych zobowiązań rentowych w ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w b. dzielnicy austriacko-węgierskiej.

Na mocy art. 1 p. 10 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Wymienione w § 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z r. 1907 № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. U. P. № 138) i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 370), granice zarobków rocznych, zaliczanych do ubezpieczenia, ustala się w złotych od 1200 do 5000.

Sumę zarobku rocznego zaokrągla się do pełnych 100 złotych w ten sposób, że ilość złotych poniżej 50 odrzuca się, a 50 i więcej złotych liczy się za sto złotych.

§ 2. Granicę zarobku rocznego, przewidzianą w § 7 lit. a ustawy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, ustala się na 1200 zł.

§ 3. Przewidziane w § 8 ustęp ostatni wymienionej ustawy zaokrąglenie miesięcznego wymiaru rent, ustala się na 10 groszy z pominięciem kwot 5 gr. i niżej.

§ 4. Opłatę za uznanie nabytych praw, przewidzianą w § 27 a cytowanej ustawy, ustala się na 5 zł. rocznie.

§ 5. Granice zarobków rocznych, miarodajne dla podziału składki ubezpieczeniowej między służbodawcę a ubezpieczonego, wymienione w § 33 cytowanej ustawy, ustala się w złotych na 1200 i 3000.

§ 6. Najniższą rentę, jaką ubezpieczyć można dodatkowo za nadwyżkę przekazywanej rezerwy, przewidzianą w § 68 ust. 5 lit. a wymienionej ustawy, ustala się na 120 zł. rocznie.

§ 7. Ustalenie świadczeń przyszłych, jakoteż przeliczenie bieżących rent płynnych i zaległych składek odbywa się w ten sposób, że pobory, stanowiące podstawę wymiaru świadczeń, oraz składki ubezpieczeniowe przelicza się na złote według następującej skali:

do 31 grudnia 1914 r., 1 koronę liczy się jako 1 zł.;
od 1 stycznia 1915 do 31 grudnia 1918 r., 1 koronę liczy się jako 0,80 zł.;
od 1 stycznia 1919 do 31 lipca 1921 r., 1 koronę liczy się jako 0,60 zł.; a 1 markę liczy się jako 0,80 zł.

Pobory zaliczone do ubezpieczenia oraz składki od tych poborów należne, w czasie od 1 sierpnia 1921 do 29 lutego 1924 r. przyjmuje się w wysokości ostatnich poborów, ubezpieczonych przed 1 sierpnia 1921 r. z zastosowaniem powyższego sposobu przeliczenia.

Pobory osób, które rozpoczęły ubezpieczenie po 31 lipca 1921 r., liczone będą do ubezpieczenia w okresie od 1 sierpnia 1921 do 29 lutego 1924 r. w rozmiarze 60% sumy przeciętnych ich poborów rocznych, policzonych do ubezpieczenia zgodnie z postanowieniami § 1 niniejszego rozporządzenia po wejściu jego w życie do:

- 1) końca 1925 r. względnie do
- 2) wcześniejszego zaistnienia uprawnienia do renty lub do
- 3) ostatniego zgaśnięcia obowiązku ubezpieczenia przed 31 grudnia 1925 r.

W wypadku, gdy 60% powyższych przeciętnych poborów rocznych przekracza kwotę 1800 złotych, ta ostatnia kwota stanowi podstawę wymiaru części świadczeń, należnej za okres ubezpieczenia w czasie od 1 sierpnia 1921 do 29 lutego 1924 r.

Gdy ubezpieczenie, rozpoczęte po 31 lipca 1921 r., zgaśło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i nie zostało wznowione przed 31 grudnia 1925 r., podstawę wymiaru świadczeń za wyżej wymieniony okres stanowi kwota 1200 zł. rocznych poborów.

W wypadkach, gdy opłacającemu dobrowolnie składki ubezpieczeniowe przysługuje prawo zniesienia lub podwyższenia ubezpieczonych poborów rocznych, zmiana może nastąpić w granicach od 720—1800 zł.; poza temi wypadkami nie można dobrowolnie kontynuować ubezpieczenia z ubezpieczonymi poborami rocznymi niższymi, niż 1200 zł.

O ile chodzi o osoby, nie uprawnione jeszcze w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do świadczeń w zakładach zastępczych, przeliczenia poborów, ubezpieczonych w okresie ubiegłym, należy dokonać wedle ostatniego zarobku, policzonego do ubezpieczenia w granicach, ustalonych w § 1 niniejszego rozporządzenia lub w ewentualnych wyższych granicach statutowych; pozatem obowiązują zasady, wyrażone w ustępach poprzednich niniejszego paragrafu.

§ 8. Wszelkie dotychczasowe dodatki drożyzniane do rent, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, znosi się.